

Calcul Numeric

Cursul 9

2020

Anca Ignat

Descompunerea după valori singulare (Singular Value Decomposition)

Teoremă

Fie $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$. Atunci există o matrice ortogonală pătratică de dimensiune m , $U \in \mathbb{R}^{m \times m}$, o matrice ortogonală pătratică de dimensiune n , $V \in \mathbb{R}^{n \times n}$ și constantele pozitive:

$$\sigma_1 \geq \sigma_2 \geq \dots \geq \sigma_r > 0, \quad r \leq \min\{m, n\} \text{ a.î.}$$
$$A = U \Sigma V^T, \quad \Sigma \in \mathbb{R}^{m \times n}, \quad \Sigma = \begin{bmatrix} D & \mathbf{0}_{r \times (n-r)} \\ \mathbf{0}_{(m-r) \times r} & \mathbf{0}_{(m-r) \times (n-r)} \end{bmatrix}, \quad (1)$$
$$D \in \mathbb{R}^{r \times r}, \quad D = \text{diag}[\sigma_1, \dots, \sigma_r]$$

Constanta r este chiar rangul matricii A , $r = \text{rang}(A)$.

Constantele $\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_r$ poartă numele de *valori singulare* ale matricii A .

Folosind relația (1) avem:

$$A^T = (U\Sigma V^T)^T = V\Sigma^T U^T,$$

$$AA^T = U\Sigma V^T V\Sigma^T U^T = U\Sigma\Sigma^T U^T = U\Lambda_m U^T,$$

$$\Lambda_m = \Sigma\Sigma^T = \begin{bmatrix} D^2 & \mathbf{0}_{r \times (m-r)} \\ \mathbf{0}_{(m-r) \times r} & \mathbf{0}_{(m-r) \times (m-r)} \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^{m \times m}$$

$$A^T A = V \Sigma^T U^T U \Sigma V^T = V \Sigma^T \Sigma V^T = V \Lambda_n V^T ,$$

$$\Lambda_n = \Sigma^T \Sigma = \begin{bmatrix} D^2 & \mathbf{0}_{r \times (n-r)} \\ \mathbf{0}_{(n-r) \times r} & \mathbf{0}_{(n-r) \times (n-r)} \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^{n \times n}$$

Ținând cont de ortogonalitatea matricilor U și V , putem rescrie relațiile de mai sus astfel:

$$(AA^T)U = U \Lambda_m , \Lambda_m = \text{diag}[\sigma_1^2, \sigma_2^2, \dots, \sigma_r^2, 0, \dots, 0] \in \mathbb{R}^{m \times m}$$

$$(A^T A)V = V \Lambda_n , \Lambda_n = \text{diag}[\sigma_1^2, \sigma_2^2, \dots, \sigma_r^2, 0, \dots, 0] \in \mathbb{R}^{n \times n}$$

Din aceste relații deducem că $\sigma_1^2, \sigma_2^2, \dots, \sigma_r^2$ sunt valorile proprii strict pozitive ale matricilor AA^T și/sau $A^T A$ iar matricile U și V sunt matrici ale căror coloane sunt vectorii proprii asociați (cei ce formează baze ortonormate). Matricile AA^T și $A^T A$ sunt matrici simetrice:

$$\left(AA^T \right)^T = \left(A^T \right)^T A^T = AA^T \quad , \quad \left(A^T A \right)^T = A^T \left(A^T \right)^T = A^T A$$

și au toate valorile proprii nenegative:

$$\begin{aligned} (AA^T)u = \lambda u &\Rightarrow (AA^T u, u) = (\lambda u, u) \Rightarrow \\ \lambda &= \frac{(A^T u, A^T u)}{(u, u)} = \frac{\|A^T u\|_2^2}{\|u\|_2^2} \geq 0 \end{aligned}$$

Putem folosi descompunerea după valori singulare pentru a defini pseudo-inversa unei matrici oarecare $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ ($n \neq m$).

$$A = U\Sigma V^T, \quad A^{-1} =_{\text{?}} (U\Sigma V^T)^{-1} = (V^T)^{-1} \Sigma_{\text{?}}^{-1} U^{-1} = V \Sigma_{\text{?}}^{-1} U^T$$

Rămâne de definit matricea $\Sigma_{\text{?}}^{-1}$. Urmând acest raționament se definește *pseudoinversa Moore-Penrose* a unei matrici

$A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ astfel:

$$A^I = V \Sigma^I U^T, \quad A^I \in \mathbb{R}^{n \times m}, \quad \Sigma^I = \begin{bmatrix} D^{-1} & 0_{r \times (m-r)} \\ \mathbf{0}_{(n-r) \times r} & 0_{(n-r) \times (m-r)} \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^{n \times m},$$

$$D^{-1} \in \mathbb{R}^{r \times r}, \quad D^{-1} = \text{diag} \left[\frac{1}{\sigma_1}, \dots, \frac{1}{\sigma_r} \right].$$

Pseudoinversa definită mai sus satisface următoarele proprietăți:

$$\begin{aligned} (A^I)^I &= A, \quad \forall A \in \mathbb{R}^{m \times n} ; & (A^T)^I &= (A^I)^T, \quad \forall A \in \mathbb{R}^{m \times n} \\ AA^I A &= A, & A^I A A^I &= A^I \end{aligned}$$

Există o proprietate care nu mai este satisfăcută de pseudoinversă deși este respectată de inversa clasică:

$$\exists A, B \text{ a.î. } (AB)^I \neq B^I A^I.$$

Descompunerea după valori singulare poate fi utilizată și pentru rezolvarea sistemelor liniare cu matrici oarecare ($m \neq n$)

$$Ax = b \quad , \quad A \in \mathbb{R}^{m \times n} \quad , \quad b \in \mathbb{R}^m \quad , \quad x := A^I b \in \mathbb{R}^n.$$

Problema celor mai mici pătrate

$$A \in \mathbb{R}^{m \times n}, \quad b \in \mathbb{R}^m, \quad Ax = b, \quad x \in \mathbb{R}^n \quad (1)$$

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \cdots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \cdots + a_{2n}x_n = b_2$$

$$\vdots$$

$$a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2 + \cdots + a_{in}x_n = b_i$$

$$\vdots$$

$$a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \cdots + a_{mn}x_n = b_m$$

Sistemul are soluții clasice dacă:

$$\text{rang } A = \text{rang } [A / b]$$

- $m < n$ - o infinitate de soluții
- $m \geq n$
 - dacă $\text{rang } A = \text{rang } [A / b]$ soluții clasice
 - dacă $\text{rang } A \neq \text{rang } [A / b]$ soluții în sensul celor mai mici pătrate

Vectorul reziduu:

$$r(x) = b - Ax \in \mathbb{R}^m$$

Vectorul $x \in \mathbb{R}^n$ se numește *soluție în sensul celor mai mici pătrate* pentru sistemul (1) dacă este soluția următoarei probleme de optimizare:

$$\min\{\|r(x)\|_2^2 = \|b - Ax\|_2^2; x \in \mathbb{R}^n\} \quad (LSP)$$

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 2 & 5 \\ 3 & 6 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^{3 \times 2}, \quad b = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad m = 3, n = 2$$

$$\text{rang } A = 2 \neq \text{rang } [A / b] = 3$$

Sistemul:

$$\begin{aligned}x_1 + 4x_2 &= 0 \\ 2x_1 + 5x_2 &= 0 \\ 3x_1 + 6x_2 &= 1\end{aligned}\tag{2}$$

nu are soluție clasică (nu există x_1, x_2 care să satisfacă toate cele 3 ecuații simultan). Vectorul reziduu are forma:

$$r(x) = b - Ax = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} - \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 2 & 5 \\ 3 & 6 \end{bmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -x_1 - 4x_2 \\ -2x_1 - 5x_2 \\ 1 - 3x_1 - 6x_2 \end{pmatrix}$$

Soluția în sensul celor mai mici pătrate a acestui sistem este definită ca soluția problemei de optimizare:

$$\min\{(-x_1 - 4x_2)^2 + (-2x_1 - 5x_2)^2 + (1 - 3x_1 - 6x_2)^2; x_1, x_2 \in \mathbb{R}\}$$

$$\min\{1 - 6x_1 - 12x_2 + 64x_1x_2 + 14x_1^2 + 77x_2^2; x_1, x_2 \in \mathbb{R}\}$$

Această problemă de minimizare are soluția:

$$x_1 = \frac{13}{18}, \quad x_2 = -\frac{2}{9}, \quad \|r(x)\|_2^2 = \frac{1}{6}$$

și este soluția în sensul celor mai mici pătrate a sistemului (2).

$$\text{range}(A) = \{ y \in \mathbb{R}^m; y = a_1 A^1 + a_2 A^2 + \dots + a_n A^n, a_i \in \mathbb{R}, i = 1, n \}$$

$$A = \begin{bmatrix} A^1 & A^2 & \dots & A^n \end{bmatrix}, A^i \in \mathbb{R}^m \text{ sunt coloanele matricii } A$$

Teoremă

Fie $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ ($m \geq n$), $b \in \mathbb{R}^m$. Un vector $x \in \mathbb{R}^n$ minimizează norma euclidiană a vectorului reziduu $\|r(x)\|_2 = \|b - Ax\|_2$, rezolvând problema (*LSP*), dacă și numai dacă:

$$r(x) \perp \text{range}(A) \quad \Leftrightarrow \quad A^T r(x) = 0$$

sau echivalent

$$A^T A x = A^T b \tag{3}$$

Sistemul (3) poartă numele de sistemul de *ecuații normale*.

Este un sistem pătratic de dimensiune n , matricea sistemului $A^T A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ este simetrică. Sistemul de ecuații normale (3) este nesingular dacă și numai dacă $\text{rang} A = n$, în acest caz soluția x a sistemului (3) este unică.

$$\det A^T A \neq 0 \Leftrightarrow \text{rang} A = n$$

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 2 & 5 \\ 3 & 6 \end{bmatrix}, \quad A^T A = \begin{bmatrix} 14 & 32 \\ 32 & 77 \end{bmatrix}, \quad A^T b = \begin{pmatrix} 3 \\ 6 \end{pmatrix}$$

$$\begin{aligned} 14x_1 + 32x_2 &= 3 \\ 32x_1 + 77x_2 &= 6 \end{aligned} \Rightarrow x_1 = \frac{13}{18}, \quad x_2 = -\frac{2}{9}$$

Pseudo-inversa matricii A

Presupunem că A are **rang** $A = n$. Atunci pseudo-inversa poate fi definită ca:

$$A^+ = \left(A^T A \right)^{-1} A^T \in \mathbb{R}^{n \times m} \quad (A^+ = A^I \quad ?)$$

$$A^+ = \begin{bmatrix} 14 & 32 \\ 32 & 77 \end{bmatrix}^{-1} * \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \end{bmatrix}$$

Rezolvarea sistemului de ecuații normale

- 1) Folosind factorizarea Cholesky (descompunere LU) pentru matrici simetrice:

$$A^T A = LL^T, \quad L \in \mathbb{R}^{n \times n} \text{ matrice inferior triunghiulară}$$

- Se calculează matricea $A^T A$ și vectorul $A^T b$;
 - Se calculează factorizarea Cholesky a matricii $A^T A = LL^T$;
 - Se rezolvă sistemul inferior triunghiular $Ly = A^T b$ pentru y ;
 - Se rezolvă sistemul superior triunghiular $L^T x = y$ pentru x ;
- 2) Se calculează descompunerea QR (cu algoritmul lui

Householder adaptat) pentru matricea A :

$$A = QR, \quad Q \in \mathbb{R}^{m \times m} \text{ matrice ortogonală, } R \in \mathbb{R}^{m \times n},$$

$$R = \begin{bmatrix} \bar{R} \in \mathbb{R}^{n \times n} \\ \mathbf{0}_{(m-n) \times n} \end{bmatrix}, \quad \bar{R} - \text{matrice superior triunghiulară}$$

- Se calculează factorizarea QR modificată a matricii A ;
- Se calculează vectorul $Q^T b$;
- Se rezolvă sistemul sup. triunghiular $\bar{R}x = (Q^T b)_{i=1,n}$;

3) Se folosește desc. după valori singulare a matricii A

$$A = U\Sigma V^T, \quad \Sigma \in \mathbb{R}^{m \times n}, \quad U \in \mathbb{R}^{m \times m}, \quad V \in \mathbb{R}^{n \times n}$$

- Se calculează SVD pentru matricea $A = U\Sigma V^T$;
- Se calculează vectorul $U^T b$;
- Se rezolvă sistemul diagonal $\Sigma w = U^T b$ pentru w ;
- Soluția este $x = Vw$;

1), 2) sau 3) ? \rightarrow se recomandă 2)

Interpolare numerică

Presupunem că despre o funcție f cunoaștem doar valorile într-un număr finit de puncte. Pornind de la aceste date, dorim să aproximăm funcția f într-un alt punct.

x	x_0	x_1	x_2	\dots	x_{n-1}	x_n
f	y_0	y_1	y_2	\dots	y_{n-1}	y_n

În tabelul de mai sus $f(x_i) = y_i$, $i=0,1,\dots,n$ și $x_i \neq x_j$, $i \neq j$.

Dat un punct $x \neq x_i$, $i=0,1,\dots,n$ dorim să aproximăm $f(x)$ cunoscând cele $(n+1)$ perechi (x_i, y_i) , $i=0,\dots,n$. Punctele x_i se numesc *noduri de interpolare*.

Polinomul de interpolare Lagrange

Notăm cu Π_n mulțimea polinoamelor de grad cel mult n . Dimensiunea acestui spațiu este $n+1$, baza uzuală fiind dată de polinoamele $1, x, x^2, \dots, x^n$. Vom considera o altă bază în acest spațiu. Se consideră polinoamele p_i :

$$p_i \in \Pi_n \text{ astfel ca } p_i(x_j) = \begin{cases} 0 & \text{pentru } j \neq i \\ 1 & \text{pentru } j = i \end{cases}, j = 0, \dots, n, i = 0, \dots, n$$

Din relația $p_i(x_j) = 0, \forall j \neq i$ și faptul că p_i este de grad n rezultă că $x_0, x_1, \dots, x_{i-1}, x_{i+1}, \dots, x_n$ sunt cele n rădăcini ale polinomului p_i .

Avem:

$$p_i(x) = c_i(x - x_0) \cdots (x - x_{i-1})(x - x_{i+1}) \cdots (x - x_n),$$
$$c_i \in \mathbb{R}, i = 0, \dots, n$$

Constanta c_i se determină din relația $p_i(x_i) = 1$:

$$p_i(x_i) = 1 = c_i(x_i - x_0) \cdots (x_i - x_{i-1})(x_i - x_{i+1}) \cdots (x_i - x_n) \Rightarrow$$
$$c_i = \frac{1}{(x_i - x_0) \cdots (x_i - x_{i-1})(x_i - x_{i+1}) \cdots (x_i - x_n)}$$

Polinoamele p_i au forma:

$$p_i(x) = \frac{(x - x_0) \cdots (x - x_{i-1})(x - x_{i+1}) \cdots (x - x_n)}{(x_i - x_0) \cdots (x_i - x_{i-1})(x_i - x_{i+1}) \cdots (x_i - x_n)} = \prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^n \left(\frac{x - x_j}{x_i - x_j} \right)$$
$$i = 0, \dots, n$$

Propoziție

Polinoamele p_0, p_1, \dots, p_n formează o bază în Π_n .

Demonstrație: Vom arăta că cele $n+1$ polinoame sunt liniar independente:

$$q(x) = a_0 p_0(x) + a_1 p_1(x) + \cdots + a_n p_n(x) = 0, \forall x$$

$$\Rightarrow a_0 = a_1 = \cdots = a_n = 0$$

Vom face pe rând $x = x_0, x = x_1, \dots, x = x_n$ în polinomul q :

$$\begin{aligned} x = x_0 \quad q(x_0) &= a_0 p_0(x_0) + a_1 p_1(x_0) + \cdots + a_n p_n(x_0) = \\ &= a_0 \mathbf{1} + a_1 \mathbf{0} + \cdots + a_n \mathbf{0} = a_0 = 0 \Rightarrow a_0 = 0 \end{aligned}$$

$$x = x_1 \quad q(x_1) = 0 \Rightarrow a_1 = 0$$

\vdots

$$\begin{aligned} x = x_k \quad q(x_k) &= a_0 p_0(x_k) + \cdots + a_k p_k(x_k) + \cdots + a_n p_n(x_k) = \\ &= a_0 \mathbf{0} + \cdots + a_k \mathbf{1} + \cdots + a_n \mathbf{0} = a_k = 0 \Rightarrow a_k = 0 \end{aligned}$$

\vdots

$$x = x_n \quad q(x_n) = 0 \Rightarrow a_n = 0$$

Toate constantele a_i sunt nule deci polinoamele $\{p_i; i = 0, \dots, n\}$ formează o bază în Π_n .

Pentru a aproxima funcția f pornind de la tabelul de mai sus, vom construi un polinom $l_n \in \Pi_n$ a.î. să satisfacă *condițiile de interpolare*:

$$l_n \in \Pi_n, \quad l_n(x_i) = y_i, \quad \forall i = 0, \dots, n \quad (1)$$

Odată construit acest polinom, vom aproxima $f(x)$ prin $l_n(x)$, $f(x) \approx l_n(x)$

Vom scrie polinomul l_n în raport cu noua bază $\{p_i; i = 0, \dots, n\}$, deci există constantele reale a_0, a_1, \dots, a_n astfel ca:

$$l_n(x) = \sum_{i=0}^n a_i p_i(x)$$

Constantele a_k se determină astfel:

$$\begin{aligned} y_k = l_n(x_k) &= a_0 p_0(x_k) + \cdots + a_k p_k(x_k) + \cdots + a_n p_n(x_k) = \\ &= a_0 \mathbf{0} + \cdots + a_k \mathbf{1} + \cdots + a_n \mathbf{0} = a_k \Rightarrow a_k = y_k \end{aligned}$$

Prin urmare un polinom de grad n care îndeplinesc condițiile de interpolare (1) este:

$$\begin{aligned} l_n(x) &= \sum_{i=0}^n y_i p_i(x) = \sum_{i=0}^n y_i \frac{(x - x_0) \cdots (x - x_{i-1})(x - x_{i+1}) \cdots (x - x_n)}{(x_i - x_0) \cdots (x_i - x_{i-1})(x_i - x_{i+1}) \cdots (x_i - x_n)} \\ &= \sum_{i=0}^n y_i \prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^n \left(\frac{x - x_j}{x_i - x_j} \right) \end{aligned} \quad (2)$$

Polinomul din formula (2) se numește *polinomul de interpolare Lagrange*.

Propoziție

Polinomul l_n dat de formula (2) este unicul polinom de grad n care îndeplinește condițiile de interpolare (1).

Demonstrație: Presupunem că mai există un polinom $q \in \Pi_n$ care îndeplinește condițiile (1):

$$q \in \Pi_n, \quad q(x_i) = y_i, \quad \forall i = 0, \dots, n$$

Fie polinomul $p(x) = l_n(x) - q(x) \in \Pi_n$.

$$p(x_k) = l_n(x_k) - q(x_k) = y_k - y_k = 0, \forall k = 0, \dots, n$$

Polinomul p are ca rădăcini toate nodurile de interpolare.

Polinomul p este polinom de grad cel mult n și are $(n+1)$ rădăcini distincte ($x_i \neq x_j, \forall i \neq j$). Acest polinom nu poate fi decât polinomul identic nul:

$$p(x) = l_n(x) - q(x) \equiv 0 \quad \forall x, \quad l_n(x) = q(x) \quad \forall x$$

Polinomul l_n este unicul care satisface (2).

Fie w_{n+1} polinomul de grad $(n+1)$ care are ca rădăcini nodurile de interpolare:

$$w_{n+1}(x) = (x - x_0)(x - x_1) \cdots (x - x_n) \in \Pi_{n+1}$$

Fie $a = \min\{x_0, x_1, \dots, x_n\}$, $b = \max\{x_0, x_1, \dots, x_n\}$.

Teorema restului (eroarea la interpolarea Lagrange_

Fie $f \in C^{n+1}[a, b]$ și $\bar{x} \in [a, b]$, $\bar{x} \neq x_i$, $\forall i = 0, \dots, n$.

Atunci există un punct $y \in [a, b]$, $y = y(x_0, x_1, \dots, x_n, \bar{x})$ (punctul y depinde de nodurile de interpolare x_i și de punctul \bar{x}) astfel că eroarea la interpolarea numerică este dată de:

$$f(\bar{x}) - l_n(\bar{x}) = \frac{f^{(n+1)}(y)}{(n+1)!} w_{n+1}(\bar{x}) \quad (3)$$

Demonstrație: Considerăm funcția F :

$$F(x) := f(x) - l_n(x) - cw_{n+1}(x)$$

Constanta reală c este aleasă astfel ca $F(\bar{x}) = 0$ adică:

$$c = \frac{f(\bar{x}) - l_n(\bar{x})}{w_{n+1}(\bar{x})}, \quad (x \neq x_i \quad \forall i) \Rightarrow w_{n+1}(\bar{x}) \neq 0 \quad (4)$$

Funcția f fiind de clasă C^{n+1} pe intervalul $[a,b]$ rezultă că și funcția F este din $C^{n+1}[a,b]$. Avem:

$$F(x_i) = f(x_i) - l_n(x_i) - cw_{n+1}(x_i) = y_i - y_i - c \cdot 0 = 0, \quad \forall i = 0, \dots, n$$

Funcția F are $(n+2)$ zerouri, $x_0, x_1, \dots, x_n, \bar{x}$. Aplicând succesiv Teorema lui Rolle rezultă că F' are $(n+1)$ zerouri, F'' are n zerouri, ..., $F^{(n+1)}$ are 1 zero în intervalul $[a,b]$. Vom nota această rădăcină a lui $F^{(n+1)}$ cu y . Punctul y depinde de zerourile inițiale $x_0, x_1, \dots, x_n, \bar{x}$ și:

$$y = y(x_0, x_1, \dots, x_n, \bar{x}) \in [a, b] \quad \text{a.î.} \quad F^{(n+1)}(y) = 0. \quad (5)$$

Derivata de ordinul $(n+1)$ a funcției F se calculează astfel:

$$\begin{aligned} F^{(n+1)}(x) &= f^{(n+1)}(x) - l_n^{(n+1)}(x) - c w_{n+1}^{(n+1)}(x) = \\ &= f^{(n+1)}(x) - 0 - c(n+1)! = f^{(n+1)}(x) - c(n+1)! \end{aligned} \quad (6)$$

(derivata de ordin $(n+1)$ a polinomului de grad n l_n este 0).

Din relațiile (4), (5) și (6) rezultă că:

$$c = \frac{f^{(n+1)}(y)}{(n+1)!} = \frac{f(\bar{x}) - l_n(\bar{x})}{w_{n+1}(\bar{x})} \Rightarrow f(\bar{x}) - l_n(\bar{x}) = \frac{f^{(n+1)}(y)}{(n+1)!} w_{n+1}(\bar{x})$$

Forma Newton a polinomului de interpolare Lagrange

Fie $l_k(x, x_0, x_1, \dots, x_k, f)$ polinomul de interpolare Lagrange pentru funcția f pe sistemul de noduri distincte $\{x_0, x_1, \dots, x_k\}$.

Propoziție

Fie $l_{k-1}(x, x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, f), l_{k-1}(x, x_1, x_2, \dots, x_k, f) \in \Pi_{k-1}$ polinoamele de interpolare Lagrange pentru funcția f pe sistemele de noduri $\{x_0, x_1, \dots, x_{k-1}\}$ și respectiv $\{x_1, x_2, \dots, x_k\}$.

Atunci:

$$\begin{aligned} l_k(x, x_0, x_1, \dots, x_k, f) &= \\ &= \frac{(x - x_0)l_{k-1}(x, x_1, x_2, \dots, x_k, f) - (x - x_k)l_{k-1}(x, x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, f)}{x_k - x_0} \end{aligned} \quad (1)$$

Demonstrație: Exercițiu.

Considerăm următoarele probleme de interpolare pentru f :

$$\{(x_0, y_0), (x_1, y_1), \dots, (x_{k-1}, y_{k-1})\} \rightarrow l_{k-1}(x, x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, f)$$

$$\{(x_0, y_0), (x_1, y_1), \dots, (x_k, y_k)\} \rightarrow l_k(x, x_0, x_1, \dots, x_k, f)$$

Ne interesează să găsim o formulă de trecere rapidă de la polinomul de interpolare pe k noduri la cel care are un nod în plus. Deoarece polinomul de grad cel mult k :

$$q(x) = l_k(x, x_0, x_1, \dots, x_k, f) - l_{k-1}(x, x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, f) \in \Pi_k$$

are ca rădăcini punctele x_0, x_1, \dots, x_{k-1} ($q(x_i) = y_i - y_i = 0$, $i=0, \dots, k-1$) avem relația:

$$l_k(x, x_0, x_1, \dots, x_k, f) = l_{k-1}(x, x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, f) + A \prod_{j=0}^{k-1} (x - x_j) \quad (2)$$

în care A este dat de relația:

$$A = \frac{l_k(x_k, x_0, x_1, \dots, x_k, f) - l_{k-1}(x_k, x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, f)}{\prod_{j=0}^{k-1} (x_k - x_j)} \quad (3)$$

$$\begin{aligned}
A &= \frac{y_k}{\prod_{j=0}^{k-1} (x_k - x_j)} - \frac{\sum_{i=0}^{k-1} y_i \prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^{k-1} \left(\frac{x_k - x_j}{x_i - x_j} \right)}{\prod_{j=0}^{k-1} (x_k - x_j)} = \\
&= \frac{y_k}{\prod_{j=0}^{k-1} (x_k - x_j)} - \sum_{i=0}^{k-1} \frac{y_i}{(x_k - x_i) \prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^{k-1} (x_i - x_j)}
\end{aligned}$$

$$A = \sum_{i=0}^k \frac{y_i}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^k (x_i - x_j)} \quad (4)$$

Considerăm următoarele problemele de interpolare pentru f :

$$\{(x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots, (x_k, y_k)\} \rightarrow l_{k-1}(x, x_1, x_2, \dots, x_k, f)$$

$$\{(x_0, y_0), (x_1, y_1), \dots, (x_k, y_k)\} \rightarrow l_k(x, x_0, x_1, \dots, x_k, f)$$

Vom avea, analog ca mai sus:

$$l_k(x, x_0, x_1, \dots, x_k, f) = l_{k-1}(x, x_1, x_2, \dots, x_k, f) + B \prod_{j=1}^k (x - x_j) \quad (5)$$

Dacă înmulțim relația (2) cu $(x - x_k)$ iar relația (5) cu $(x - x_0)$ și scădem aceste relații obținem:

$$\begin{aligned} (x_0 - x_k)l_k(x, x_0, x_1, \dots, x_k, f) &= (x - x_k)l_{k-1}(x, x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, f) - \\ &\quad - (x - x_0)l_{k-1}(x, x_1, x_2, \dots, x_k, f) + (A - B) \prod_{j=0}^k (x - x_j) \end{aligned}$$

Ținând seama de relația (1) rezultă că:

$$(A - B) \prod_{j=0}^k (x - x_j) = 0 \text{ adică } A = B$$

Vom nota în cele ce urmează:

$$A = [x_0, x_1, \dots, x_k]_f$$

numită *diferență divizată de ordin k a funcției f pe nodurile $\{x_0, x_1, \dots, x_k\}$* .

Vom înlocui în formula (2) $l_{k-1}(x, x_0, \dots, x_{k-1}, f)$ cu:

$$l_{k-1}(x, x_0, \dots, x_{k-1}, f) = l_{k-2}(x, x_1, \dots, x_{k-1}, f) + \\ + [x_0, x_1, \dots, x_{k-1}]_f \prod_{j=1}^{k-1} (x - x_j)$$

iar în formula (5) $l_{k-1}(x, x_1, \dots, x_k, f)$ cu:

$$l_{k-1}(x, x_1, \dots, x_k, f) = l_{k-2}(x, x_1, \dots, x_{k-1}, f) + [x_1, x_2, \dots, x_k]_f \prod_{l=1}^{k-1} (x - x_l)$$

și apoi scădem membru cu membru cele două relații.
Obținem:

$$\begin{aligned} & [x_0, \dots, x_{k-1}]_f \prod_{j=1}^{k-1} (x - x_j) + [x_0, \dots, x_k]_f \prod_{j=0}^{k-1} (x - x_j) - \\ & - [x_1, \dots, x_k]_f \prod_{l=1}^{k-1} (x - x_l) - [x_0, \dots, x_k]_f \prod_{l=1}^k (x - x_l) = 0 \end{aligned}$$

Putem scrie:

$$\prod_{j=1}^{k-1} (x - x_j) \left\{ [x_0, \dots, x_{k-1}]_f - [x_1, \dots, x_k]_f \right\} +$$

$$+ [x_0, \dots, x_k]_f \prod_{j=0}^{k-1} (x - x_j) [x - x_0 - x + x_n] = 0$$

relație din care obținem:

$$[x_0, x_1, \dots, x_k]_f = \frac{[x_1, x_2, \dots, x_k]_f - [x_0, x_1, \dots, x_{k-1}]_f}{x_k - x_0} \quad (6)$$

Relația (6) justifică denumirea de diferență divizată.

Se introduce și noțiunea de diferență divizată de ordinul 0:

$$\left[x_k \right]_f = y_k = f(x_k) , \quad (7)$$

Diferențele divizate se pot obține folosind definiția directă (4) sau folosind definiția recursivă (7), (6). Cele 2 definiții sunt echivalente:

Propoziție

$$\left[x_0, x_1, \dots, x_k \right]_f = \sum_{i=0}^k \frac{y_i}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^k (x_i - x_j)} = \sum_{i=0}^k \frac{y_i}{\left(w_{n+1}(x_k) \right)}, \quad (8)$$

pentru orice sistem de noduri $\{x_0, x_1, \dots, x_k\}$ și orice k .

Demonstrație: Se face prin inducție. Pentru $k=1$ avem:

$$[x_0, x_1]_f = \frac{y_0}{x_0 - x_1} + \frac{y_1}{x_1 - x_0} = \frac{[x_1]_f - [x_0]_f}{x_1 - x_0}$$

Presupunem că relația (8) este valabilă pentru orice k și pentru orice sistem de noduri $\{x_0, x_1, \dots, x_k\}$. Pentru $k+1$ folosim relația de recurență și apoi aplicăm ipoteza inductivă:

$$\begin{aligned}
[x_0, x_1, \dots, x_{k+1}]_f &= \frac{[x_1, x_1, \dots, x_{k+1}]_f - [x_0, x_2, \dots, x_k]_f}{x_{k+1} - x_0} = \\
&= \frac{1}{x_{k+1} - x_0} \left(\sum_{i=1}^{k+1} \frac{y_i}{\prod_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^{k+1} (x_i - x_j)} - \sum_{i=0}^k \frac{y_i}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^k (x_i - x_j)} \right) = \\
&= \frac{1}{x_{k+1} - x_0} \left\{ -\frac{y_0}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq 0}}^k (x_0 - x_j)} + \frac{y_{k+1}}{\prod_{\substack{j=1 \\ j \neq k+1}}^{k+1} (x_{k+1} - x_j)} + \right. \\
&\quad \left. + \sum_{i=1}^k \left[\frac{y_i}{\prod_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^k (x_i - x_j)} \left(\frac{1}{x_i - x_{k+1}} - \frac{1}{x_i - x_0} \right) \right] \right\} =
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \frac{y_0}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq 0}}^{k+1} (x_0 - x_j)} + \frac{y_{k+1}}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq k+1}}^{k+1} (x_{k+1} - x_j)} + \sum_{i=1}^k \frac{y_i}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^{k+1} (x_i - x_j)} = \\
&= \sum_{i=0}^{k+1} \frac{y_i}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^{k+1} (x_i - x_j)}
\end{aligned}$$

Inducția este completă.

Din definiție se observă că diferența divizată $[x_0, x_1, \dots, x_k]_f$ nu depinde de ordinea nodurilor $\{x_0, x_1, \dots, x_k\}$.

Vom nota în continuare cu $l_k(x)$ polinomul de interpolare Lagrange pe nodurile $\{x_0, x_1, \dots, x_k\}$ pentru funcția f . Avem:

$$\begin{aligned} l_n(x) &= l_0(x) + [l_1(x) - l_0(x)] + \dots + [l_k(x) - l_{k-1}(x)] + \dots + [l_n(x) - l_{n-1}(x)] = \\ &= y_0 + [x_0, x_1]_f (x - x_0) + \dots + [x_0, x_1, \dots, x_k]_f (x - x_0) \cdots (x - x_{k-1}) + \dots \\ &\quad + [x_0, x_1, \dots, x_n]_f (x - x_0) \cdots (x - x_{n-1}) \end{aligned}$$

Am obținut *forma Newton* a polinomului de interpolare Lagrange:

$$l_n(x) = y_0 + [x_0, x_1]_f (x - x_0) + [x_0, x_1, x_2]_f (x - x_0)(x - x_1) + \cdots + [x_0, x_1, \dots, x_n]_f (x - x_0) \cdots (x - x_{n-1})$$

Schema lui Aitken de calcul a diferențelor divizate

Ne propunem să calculăm diferențele divizate

$$[x_0, x_1]_f, [x_0, x_1, x_2]_f, \dots, [x_0, x_1, \dots, x_n]_f$$

necesare construirii polinomului de interpolare Lagrange în forma Newton. Procedul folosește definiția recursivă a diferențelor divizate și se desfășoară în ***n*** pași. La pasul ***l*** se calculează numai diferențe divizate de ordinul ***l***:

$$[x_0, x_1]_f, [x_1, x_2]_f, \dots, [x_{n-1}, x_n]_f.$$

În general, la pasul k se calculează diferențe divizate de ordin k :

$$[x_0, x_1, \dots, x_k]_f, [x_1, x_2, \dots, x_{k+1}]_f, \dots, [x_{n-k}, x_{n-k+1}, \dots, x_n]_f.$$

La pasul n se calculează o singură diferență divizată de ordin n și anume $[x_0, x_1, \dots, x_n]_f$.

		Pas 1	...	Pas k	...	Pas n
x_0	y_0					
x_1	y_1	$[x_0, x_1]_f$				
x_2	y_2	$[x_1, x_2]_f$				
\vdots						
x_k	y_k	$[x_{k-1}, x_k]_f$		$[x_0, x_1, \dots, x_k]_f$		
\vdots				\vdots	\ddots	
x_{n-1}	y_{n-1}	$[x_{n-2}, x_{n-1}]_f$		$[x_{n-k-1}, \dots, x_{n-1}]_f$		
x_n	y_n	$[x_{n-1}, x_n]_f$		$[x_{n-k}, \dots, x_{n-1}]_f$...	$[x_0, x_1, \dots, x_n]_f$

Notăm $dd[i,k] = [x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+k}]_f$ diferența divizată de ordin k , pe nodurile consecutive $\{x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+k}\}$ $i=0, \dots, n-k$, $k=1, \dots, n$, cu $dd[i,0]=y_i$, $i=0, \dots, n$. Schema lui Aitken se implementează astfel:

$$dd[i,0] = y_i, \quad i = 0, \dots, n;$$

$$\text{for } k = 1, \dots, n$$

$$\text{for } i = 0, \dots, n - k$$

$$dd[i,k] = \frac{dd[i+1,k-1] - dd[i,k-1]}{x_{i+k} - x_i}$$

Putem face aceleași calcule folosind un singur vector, de exemplu rescriind vectorul y astfel:

for $k = 1, \dots, n$

for $i = n, \dots, k$

$$y_i = \frac{y_i - y_{i-1}}{x_i - x_{i-k}}$$

La finalul acestei secvențe de program, vectorul y va conține elementele:

$$y_0, [x_0, x_1]_f, [x_0, x_1, x_2]_f, \dots, [x_0, x_1, \dots, x_n]_f$$

$$(y_k = [x_0, x_1, \dots, x_k]_f, k=0, \dots, n).$$